

Mikä synkeä yö silloin peittikään Betlehemin!

”Ja tapahtui niinä päivinä, että keisari Augustukselta kävi käsky, että kaikki maailma oli verolle pantava. Tämä verollepano oli ensimmäinen ja tapahtui Kyreniuksen ollessa Syyrian maaherrana. Ja kaikki menivät verolle pantaviksi, kukin omaan kaupunkiinsa.

Niin Joosefin lähti Galileasta, Nasaretin kaupungista, ylös Juudeaan, Daavidin kaupunkiin, jonka nimi on Betlehem, hän kun oli Daavidin huonetta ja sukua, verolle pantavaksi Marian, kihlattunsa, kanssa, joka oli raskaana.” Luuk. 2:1-4.

Katso miten vaatimatonta!

Katso, kuinka maan päällä kaikki tuona yönä tapahtuu niin perin vaatimattomasti ja yksinkertaisesti, ja kuinka sitä kuitenkin pidetään suurena taivaissa!

Maan päällä tapahtumien kulku on seuraava. Tuossa on köyhä nuori nainen, nasarettilainen Maria. Häntä ei pidetä missään arvossa, on pahan kaupungin halparvoisimpien naisten veroinen. Kukaan ei tajua sitä suurta ihmettä, jota hän kantaa sydämellään. Itsekin hän on vaitelias, ei asiaa paisuttele, pitää itseään kaupungin asukkaista halvimpana.

Hän lähtee matkaan Joosefin kanssa. Evankeliumi ei mainitse aasista mitään; on todennäköistä, että hän on käynyt jalan Joosefin kanssa.

Ajattelehan, kuinka halveksittu hän on majataloissa matkan varrella! Hän olisi ansainnut saaton kultavaunuissa kaikin

komeuksin! Kuinkahan moni arvoherran puoliso tai tytär nauttikaan samanaikaisesti arvontantoa mukavuuksissa eläen! Mutta tämä, Jumalan äiti, tekee taivalta raskaustilassa jalan.

Evankelista osoittaa, että heitä on Betlehemiin saavuttuaan pidetty mitä halparvoisimpina ja halveksittavimpina ihmisenä. Heidän on ollut pakko väistyä syrjään jokaisen tieltä. Loppujen lopuksi heille on annettu asuttavaksi talli ja heidän on täytyntä alistuttua samoille suojille, samoille pöydille sekä samoille asuma- ja leposijoille eläinten kanssa.

Samaan aikaan moni kunnoton mies on ollut parhailla sijoilla majatalossa ja on ottanut itselleen kunniaa suuren herran tavoin! Kukaan ei ole huomannut eikä käsittänyt, mitä Jumala sai aikaan tallissa.

Jumala jättää suuret suojat ja komeat kamarit tyhjiksi, hän jättää ihmiset syömään, juomaan ja iloa pitämään, mutta tämä Jumalan suuri lohdutus ja aarre on heiltä salattu.

Mikä synkeä yö silloin peittikään Betlehemin, kun se ei huomannut tätä valkeutta! Kuinka Jumala näin näyttääkään, ettei hän pidä missään arvossa sitä, mitä maailma on. Maailma puolestaan osoittaa todeksi, ettei se tunne eikä huomaa mitään siitä, mikä Jumalan on, mitä Jumalalla on ja mitä Jumala vaikuttaa!

Martti Lutherin
joulupäivän saarnasta

Armo riittää

Vanhaa ja uutta armon valtakunnasta

Numero 6

3. Vsk

15.12.2006

Luuk. 2:1-10

Täyttä elämää pahnoilla

Pahnoille hänet pantiin, pimeään ja epäsiistiin loukkoon, sinne minne joudutaan, minne viedään ilman omaa tahtoa. Siellä hän lepäilee saadakseen meidätkin keskeyttämään sen ylläsiirtävän kilpajuoksun, johon itseämme hoputamme oman mitätömyytemme paljastumisen pelossa.

Jumala tuli pieneksi antaakseen merkin siitä, ettei hänen tapoihinsa kuulu järkytyä meidän tallimme tai putkamme ovella ja kääntyä pois näkemästä ihmisen alamitaisuutta.

Jälleen hän järjestää ihanan joulujuhlan sinne, mihin ihminen on vajonnut pienuutensa tähden.

Vanhainkodin savolaismummo sanoi: ”Minä sitä en oo paljo mikkää ja vähä aijan piästä en oo sekkää.”

Hän oli päässyt häpeilemättömään rinnakkaiseloon oman pienuutensa kanssa.

Me haluaisimme lopettaa riidat, sodat, taudit, nälät ja muut sellaiset. Mitä voimme? Tuskin mitään. Olemme avuttomia kuin Jeesus-lapsi kaikessa avuttomuudessaan. Häntä ylistämään Jumala kuitenkin kutsuu taivaalliset sotajoukot ja enkelit.

Paimenet polvistuvat ihmetellen. Tietäjät tuovat lahjoja. He palvovat Jumalan pyhää salaisuutta, kun Kaikkivaltias näkee hyväksi katkeä voimansa, olla heikoissa väkevä.

Sinä pieni ja voimaton ihminen, tule jouluna siksi, mikä olet. Kutsu Herrasi juhlaan sinne, missä et mielelläsi käy. Pienuus on Jumalan mahdollisuus. Voimattomuus, joka kuitenkin kaiken voi, on joulun suuri salaisuus.

Jussi Talasniemi
kirjassa Sana kantaa

*Toivotamme kaikille
joulu rauhaa ja lepoa Kristuksessa 2007*

Evankeliumin Opintoyhdistys ry ja Suomen Evankeliumikoulu

Meerin mietteitä

Enkelit ylistivät Betlehemissä ja iloitsevat kun syntinen kääntyy

Harva meistä on nähnyt enkeleitä. Raamatun mukaan heitä on olemassa. He ovat Jumalan palvelijoita eri tehtävissä.

Parhaiten muistamme taulun enkelistä, joka suojelee lapsia vaarallisen rotkon yli kulkevalla sillalla. Samasta aiheesta puhuu tunnettu lasten laulu, jossa turvallinen enkeli kulkee lapsen vierellä johdattaen häntä kotiin.

Monen elämässä on ollut tilanteita, joista on syytä todeta, että enkeli varjeli.

Viime joulun alla olimme seuraamassa joulun tapahtumia erään kirkon pihassa. Ulkona oli hyttävän kylmä tuuli, oli ilta ja pimeä.

Eräässä pysähdyspaikassa suuret valonheittäjät valaisivat joukon valkopukuisia enkeleitä, jotka lauloivat ylistystä Jumalalle Vapahtajan syntymästä. Se oli vaikuttava hetki.

Ensimmäisenä jouluna Jumala antoi valon pimeyteen. Silloin oikeat enkelit olivat ylistämässä Jumalaa pimeän kedon yllä.

Raamatussa kerrotaan, että kun ihminen syntyy uudesti, kun Jeesus löytää kadonneen, silloin taivaassa iloitaan. Kun Paimen löytää eksyneen lampaan, hän iloittaa yhdessä ystäviensä kanssa. Jeesus sanoo: ”Näin on taivaassakin. Yhdestä syntisestä, joka kääntyy, iloitaan siellä enemmän kuin yhdeksästäkymmenestä yhdeksästä hurskaasta, jotka eivät ole parannuksen tarpeessa.” Luuk. 15:7.

Toisessa vertauksessa nainen löytää kadonneen rahansa ja iloittaa ystäviensä kanssa. ”Yhtä lailla, sen sanon teille, iloitsevat enkelit yhdestäkin syntisestä, joka tekee parannuksen.” Luuk.15:10.

Näin kallisarvoisia me olemme Jumalan silmissä. Hän haluaa pelastaa ihan jokaisen. Hän lähetti Jeesuksen sovittamaan meidän syntimme. Hän on antanut parhaan kuviteltavissa olevan lahjan: syntien anteeksisaamisen ja iankaikkisen elämän.

Eihän kukaan meistä jätä ottamatta vastaan tätä lahjaa! Ihmeellistä ajatella, että pienen syntisen ihmisen kääntyminen Jumalan puoleen saa aikaan valtavan riemun taivaassa. Enkelit alkavat ylistää.

Ilmestyskirjassa puhutaan paljon enkeleistä, erilaisista enkeleistä. Perillä Taivaassa saamme yhdessä enkelien kanssa ylistää ja kunnioittaa Jumalaa ja Jeesusta. Ilmestyskirjassa puhutaan Jeesuksesta Jumalan Karitsana.

Hänen ristinkuolemansa oli se maailmanhistorian suurin tapahtuma, joka toi pelastuksen kaikille ihmisille, jotka ottavat sen vastaan. Se on kiitosaihe taivaassakin.

Saakoon Herra hiljentää ja rauhoittaa meidät jouluevankeliumin sanoman äärelle kiittämään ja ylistämään Häntä!

Kun olemme kohdanneet Herran, on meidän tehtävämme palvella Häntä sanoin ja teoin, että mahdollisimman usein enkelitkin saisivat riemuita.

*”Kunnian Herraa palvelkaa
kaikille siunaukseksi,
armoa vieden avaraa,
ihmisten vapaudeksi.
Riemu on suuri taivaassa,
tuhlaajalasten kotona,
aina kun syntinen kääntyy.”*

Meeri Auramo

Tahdotko olla mukana levittämässä Armo riittää -lehteä?

Voit kertoa lehdestä omalla paikkakunnallasi ja kerätä tilaajia. Voit myös antaa lahjan lehden hyväksi.

Niin ikään voit tukea Evankeliumin Opintoyhdistyksen muuta toimintaa.

Nykyinen tukijoukko toivottaa uudet tukijat tervetulleiksi.

Evankeliumin Opintoyhdistys ry Suomen Evankeliumikoulu Armo riittää –lehti

TILISIIRTO GIRERING

Maksu välitetään saajalle vain Suomessa kotimaan maksujärjestelmän yleisten ehtojen mukaisesti ja vain maksajan ilmoittaman tilinumeron perusteella. Betalningen förmedlas endast till mottagare i Finland enligt Allmänna villkor för inrikes betalningsförfordling och endast till det kontonummer betalaren angett.

Handelsbanken 313130-1171701
Sampo 800015-70994146

Evankeliumin Opintoyhdistys ry

Maksaja
Betalare

Viite:

1805 Armo riittää -lehdelle
1818 Evankeliumin Opintoyhdistyksen työlle

Alleriöför
Underskrift

Tilitä nro
Från konto nr

Vitenumero
Ref. nr

Eräpäivä
Förfallodag

Euro

Tapahtumia syyskaudella

Palattuaan lähetyksimatkoiltaan apostoli Paavali kutsui ystäviään ja tukijoitaan koolle ja kertoi heille matkojensa vaiheista. Teemme tässä nyt jotakin samaa syyskauden kokoustemme osalta:

Yhteistyöryhmän kanssa Evankeliumin Opintoyhdistys järjesti valtakunnallisen Kristus-juhlan *Keski-Suomessa* 11.-13.8. Vesalan kurssi- ja leirikeskuksesta. Osa juhlan puheista on äänitteinä nyt saatavilla (ks. liite).

Suolahdessa vietettiin syyskuussa Ystävätuvan kirkkopyhää raamattuluentoineen. Samassa kuussa pidettiin *Tampereella* raamattuluentosarja Timoteuskirjeistä. *Jyväskylässä* Sanan ja rukouksen illassa oli luento ”Takaisin Golgatalle”.

Lokakuussa järjestettiin Kristus-päivät *Kuopiossa* ja *Kaavilla* sekä kaksipäiväinen Kristus-juhla *Joensuussa*.

Marraskuussa *Kangasalla* oli Kristus-päivä. Kuun lopussa aloitti Evankeliumin Opintoyhdistys yhdessä Kristityn Foorumin kanssa opetustoiminnan *Tampereella* sieltä tulleiden pyyntöjen tähden.

Tämä opetustoiminta *Tampereella* jatkuu, jHs. keväällä NNKY:n Puistosalissa Hämeenpuisto 14. Illat ovat kunkin kuukauden viimeisenä torstaina klo 18.30. Luentojen lisäksi tilaisuuksissa myös keskustellaan.

Kevään kestävä raamattuluentojen sarja alkaa tammikuussa myös *Hyvinkäällä*, Vehkojan seurakuntakeskuksessa. Kokoonnutumiset ovat joka kuukauden viimeisenä sunnuntaina klo 16. Aiheena on Ilmestyskirja. Tilaisuuksissa opiskellaan myös Raamatun itsenäistä tutkimista.

CD- ja kirjajulkaisuapuolella on ollut vilkas syksy. Yhdistyksen kotisivun aineistoa on täydennetty ja käytetty.

Evankeliumin Opintoyhdistys ry

Suomen Evankeliumikoulu

Osoite: PL 17, 05831 Hyvinkää

Puhelin: (019) 41 42 43 (ark. klo 10-15)

Sähköposti: evank@evank.org

Internet kotisivut: www.evank.org
webmaster Petri Malk

Toiminnanjohtaja: Per-Olof Malk

Opetus- ja sielunhoitotyön yhteyshenkilöitä:

Opett. Maire Lyytinen, p. 040-827 7119,
maire.lyytinen@pp.inet.fi

Rov. Olavi Peltola, p. (09) 677 859,
rov.o.peltola@kolumbus.fi

Rov. Sakari Pöyhönen, p. 050-401
8224, sakari.poyhonen@kolumbus.fi

Tri Paavo Suihkonen, p. (014) 373 185

Past. Veikko Wright, p. 050-499 0542,
vww@netti.fi

Tuki työlle/ Pankkiyhdytydet:

313130-1171701 (Handelsbanken)

800015-70994146 (Sampo)

426012-268782 (Lammin Säästöpankki)

Armo riittää -lehti

3. vuosikerta. Lehti on maksuton.
Ilmestyy parillisina kuukausina.

Julkaisija:

Evankeliumin opintoyhdistys ry

Tilaukset:

PL 17, 05831 Hyvinkää tai
(019) 41 42 43 tai sähköpostilla

Sähköposti: evank@evank.org

Vastaava: Per-Olof Malk

Taitto ja painatus: Petri Malk

Aiemmin julkaistuja numeroita voi lukea
Adobe pdf-muodossa osoitteessa
www.evank.org

Painopaikka: Espoo 2006

Pääkirjoitus

Itsehillintä ja arvostelukyky ovat Hengen hedelmiä

Raamatun mukaan itsehillintä on yksi Pyhän Hengen hedelmistä (Gal. 5:23). Karismaattisissa kokouksissa kuitenkin koetaan, että Pyhä Henki vaikuttaa itsehillinnän menettämistä. Ihmisiä jopa rohkaistaan kontrolloimattomaan käyttäytymiseen, koska sen uskotaan merkitsevän Pyhän Hengen läsnäoloa.

Kaikille Jumalan lapsille tulisi olla selvää, ettei lattialla kieriskeleminen, ”ns. juopuminen Hengestä”, kokoussalin käytävällä konttaaminen, haukkumääniä päästäminen ja koiven nostaminen kokoussalin pylväiden luona, linnun lailla käsillä viuhottaminen, typerien laulujen hoiottaminen, hytkyminen, huojuminen, hillitön nauraminen yms. ole Jumalasta lähtöisiä.

Kirjassaan Holy Laughter (Pyhä nauru) Charles ja Frances Hunter kertovat, että he itse ovat päässeet pitkälle hengellisyydessään, koska he eivät ole olleet arvostelijoita, vaan he ovat hyväksyneet oudotkin asiat Jumalan työnä. Lukijoita Hunterit rohkaisevat olemaan samalla tavalla avoimia.

Apostoli Paavali arvosteli korinttilaisten samankaltaista kritiikitöntä suhtautumista näin: ”Jos joku tulee luoksesse ja julistaa toista Jeesusta kuin me olemme julistaneet, jos te saatte jonkin toisen hengen kuin sen, jonka olette jo saaneet, tai toisen evankeliumin kuin sen, jonka olette jo ottaneet vastaan, niin sellaista te kyllä hyvin siedätte.” (2. Kor. 11:4)

Tällaisen ”sietämisen” ja kritiikin puutteen takia karismaattinen liike pettää ihmisiä. Monet toimivat niin kuin Sananlaskujen mainitsema tyhmät: ”Tyhmä

uskoo kaiken minkä kuulee, järvevä harkitsee mitä tekee. Viisas pelkää pahaa ja karttaa sitä, tyhmä on hillitön ja itsevarma, (Snl. 14:15-16).

Minkälainen mieli meillä on?

Arvostelun puute on karismaattisen liikkeen leviämisen ehto. Kritiikkittömyys on niin tärkeää, että kun joku jossakin arvostelee liikettä tai sen julistajia, häntä moititaan tai häntä kielletään arvostelemasta mitään tai ketään. Arvioinnin puute on avannut ovia karismaattiselle liikkeelle siinä missä itsehillinnänkin puute.

Itsehillintä – yhtä lailla kuin hengellisen arvostelukykykin – ovat Jumalan lahjoja, joita kritiikkittömästi harhoihin suhtautuvat voivat saada.

Ns. Toronton siunauksessa aktiivisesti mukana ollut pastori Paul Gowdy on pitkän harkinnan jälkeen äskettäin kirjoittanut elämästään. Mies, joka muiden kanssa ennen hyväksyi kaiken hillittömyyden ja luonnottomuuden Pyhän Hengen työnä pelkää nyt, että karismaattisessa liikkeessä mukana olevat ihmiset syöllistyvät Pyhän Hengen pilkkaan, koska he kutsuvat sielunvihollisen tekoja Pyhän Hengen teoiksi.

Nämä asiat ovat juuri näin vakavia. Niin vakavia, että meidän täytyy sanoa tämä: Pitäkää Jumalan lapset varanne! Vetäytykää heistä pois, jos siihen kykenette. Pyytäkää jostakin apua, jos sitä tarvitsette. Hakeutukaa joulun Lapsen luokse ja hänen ristinsanomansa luokse. Jeesus on aitoa hengellistä elämää kaipaavien oikea lähde tänäkin kuohuvana aikana.

Per-Olof Malk

Elämäni tärkeitä raamatunkohtia

Kun miekka kulkee sydämen lävitse

On sellaisia kohtia Raamatussa, joka alkavat elää vasta määrättyssä elämäntilanteessa. Niiden sisältämät sanat ovat kyllä tuttuja ennestään, mutta ne eivät ole merkinneet siihen saakka mitään erityisempää.

Mutta nyt, tilanteen tullen, niiden ääreen on palattava toistuvasti. Ne antavat kärsivällisyyttä ja toivoa (Room. 15:4) ja auttavat ymmärtämään merkillisellä tavalla elämää ja Jumalan johdatusta.

Uusi vanha raamatunkohta

Itselleni tällainen ”uusi ” raamatunkohta on ollut vanhan Simeonin vakavat sanat nuorelle äidille, joka toi pienen lapsensa siunattavaksi: ”Sinun omankin sydämesi läpi on miekka käyvä” (Luuk. 2:35).

Miekka kuvaa jotain sellaista, joka viiltää syvältä ja se todella koskee. Jos miekka käy sydämen lävitse, silloinhan elämä tuhoutuu.

Marialla tällainen viiltävä hetki oli poikansa runnellun ruumin äärellä Golgatalla. Jeesuksen sydämen läpi kävi silloin kirjaimellisesti terävä ase: Sotamies työnsi keihään hänen kylkeensä ja haavasta vuoti verta ja vettä (Joh. 19:34). Jeesus kärsi, mutta kyllä Mariakin kärsi.

Simeonin sanat soveltuvat jokaisen sellaisen Jumalan lapsen elämään, joka joutuu syvästi ja tuskallisesti kärsimään toisten ja myös oman itsensä tähden.

Jumala voi nähdä hyväksi kuljettaa meitä sanomattoman tuskallisiin hetkiin ja jopa pitkiin ajanjaksoihin, jolloin vain haluamme huokailia ja vaikeroida. Silloin meitä seulotaan kuin nisuja ja meidät aivan kuin revitään hajalle.

Raamattu kertoo, kuinka Herran valittu ase, profeetta ja kuningas, Daavid, vietiin tällaiseen tuskalliseen hetkeen. Silloin hänen sydämensä lävitse iskettiin miekka ja hän todella vaikeroi sen iskun alla. Isku tuntui sillä hetkellä ylivoimaisen vaikealta kestää.

Silloin Daavid menetti malttinsa ja joutui suunniltaan. Paha olo näytti repivän hänet hajalle. Hän huusi suoraa huutoa ja itki ja toivoi, että olisi saanut kuolla.

Kuinka avuton ja voimaton oman sydämensä tuskan keskellä olikaan silloin tuo kerran niin rohkea sotilas ja voitokas taistelija, Goljatin voittaja.

Kaikki tämä tuska oli toisen tähden (2. Sam. 19:1). Kyllä hän varmaan oli myös tajunnut omat virheensä ja väärät toimintatapansa, jotka olivat johtaneet tähän katastrofiin. Ja ne vain lisäsivät hänen tuskansa voimaa.

Elämän on pakko jatkua

Daavidin herättivät tuskan tunteen vallasta läheisen työtoverin voimakkaat ja realistiset sanat. Elämän on pakko jatkua tämänkin jälkeen ja vastuuta toisista on hoidettava edelleenkin. Vielä työstä ei ole annettu vapautusta.

Minun paha oloni ei sittenkään saa olla tärkeintä elämässäni. On suostuttava palvelemaan toisia kauheasta olosta huolimatta! On tehtävä työtä, tuntui, miltä tuntui! On nöyryyttävä tällaiseenkin Jumalan kaitseentaan!

Olavi Peltola

Jos sinulla on syntiä niin minulla on vanhurskautta

En voi ilman erikoista sydämeni liikutusta miettiä evankelista Luukkaan sanoja: ”Ja kaikki publikaanit ja syntiset tulivat hänen tykönsä kuulemaan häntä.” (Luuk. 15: 1.)

Mielessäni vertaan noita Luukaan sanoja fariseusten puheeseen. Hehän sanoivat: ”Tämä (Jeesus) ottaa vastaan syntisiä ja syö heidän kanssaan.” (Luuk. 15:2).

Minusta tuntuu, että evankelista on noilla kahdella lauseella tahtonut osoittaa, miten vaivaiset ja halveksitut syntiset tunteutuvat kansan joukkoon ja yrittivät olla niin lähellä Herraa, että kuulisivat hänen puheensa. Mutta mitenkään he eivät uskaltaneet tulla niin lähelle, että olisivat voineet koskettaa häntä. Vielä vähemmän he uskalsivat pyytää saada syödä hänen kanssaan.

Tulkaa vain lähemmäksi minua!

Mutta kun rakas Vapahtaja näki heidän sydämensä halun, hän epäilemättä huusi heille jotakin tällaista:

– Tulkaa vain lähemmäksi, te publikaanit ja syntiset! Astukaa lähelle, te murheeliset, sillä minä olen tullut maailmaan julistamaan ilosanomaa nöyrille, sitomaan särjettyjä sydämiä, lohduttamaan kaikkia murheellisia (Jes. 61: 1-2) ja vapahtamaan syntisiä. Älkää antako mahdollomuutenne estää itseänne.

Kun he kuulivat tämän ja tulivat lähemmäksi, niin rakas Herra kenties syleili ja suuteli heitä ystävällisesti sekä tarjoutui sitten olemaan heidän vieraanaan, kuten hän oli tarjoutunut menemään Sakkeuksen kotiin: ”Tänään minun pitää oleman sinun huoneessasi.” (Luuk. 19: 5.)

Tämän sitten näkivät fariseukset, nuo

suuret ulkokullatut, ja sanoivat pilkallisesti: ”Tämä ottaa vastaan syntisiä ja syö heidän kanssaan.” (Luuk. 15:2.)

Kaikki eivät käsitä Jeesuksen tehtävää

Sokeat ihmiset eivät käsittäneet Herran Messiaan tehtävää!

Missä muualla lääkärin on oltava kuin juuri sairaitten luona?

Mitä muuta varten isällä on leipää kuin nälkäisiä lapsia varten.

Ketä muita varten on raikas lähde kuin janoisia matkamiehiä varten?

Herralla on vielä tänään sama mieli. Rakkaimpia ovat ne, jotka ovat sydämessään kurjimpia. Etäämpänä olevia, jotka aprikoivat, uskaltavatko he lähestyä häntä, hän puhuttelee ja sanoo heille:

– Tule vain lähemmäksi, sinä hätääntynyt! Miksi pelkää? Minä tiedän sinun huolesi ja tuskasi. Sinun salaiset kyyneleesi ja huokauksesi eivät ole minulta salassa.

Kuule kuinka Herra puhelee: Jos sinulla on syntiä, niin minulla on vanhurskautta ja armoa. Jos sinä olet murheellinen ja arka, niin minulla on voimaa ja virkis-tystä.

Minä tahdon virvoittaa sinua. Täällä on lepo sielullesi. Täällä on minun rakkautta ja uskollisuutta täynnä oleva sydämeni. Täällä on Jumalan armon rikkaus ja iankaikkisen rakkauden lähde.

Astukaamme siis ystävät rohkeasti esiin!

Älkäämme pelätkö!

*Christain Chriver:
Syntien anteeksiantaminen
Kirjasta Sielun aarre*

ymmärtämään paremmin Jumalan hyvyttä. Tätä en saavuta uskottelemalla itselleni, että olen ihan hyvä ihminen. ”Joka on paljon saanut anteeksi myös rakastaa paljon.” (Luuk. 7:47)

Näen sovitamattoman ristiriidan hyvän minäkuvan ja synnintunnon välillä. Voivatko nämä kaksi olla meissä yhtä aikaa? Minun ei silti tarvitse voitotella omaa surkeuttani vaan voin hyväksyä itseni kaikkine puutteineni. Tai jos en voi hyväksyä, niin voin ainakin olla armollinen itselleni, jos kerran Jumalakin on minulle armollinen. Samaten voin olla armollinen muita kohtaan.

Jos en voikaan kokea olevani arvokas, kun syntisyyteni painaa minua alas, niin voin kuitenkin ymmärtää saaneeni suuren arvon, koska koko maailmankaikkeuden Luoja valitsi minut rakkautensa kohteeksi.

Arvoni ei perustu mihinkään itsessäni olevaan, vaan siihen, kuka on minut luonut, kuka on minua rakastanut, kuka on antanut minulle anteeksi ja kuka on lahjoittanut minulle suuren perinnön taivaassa.

Kiitollisuus täyttää mieleni eikä pahuuteni ole enää sellainen ongelma kuin ennen. Se päinvastoin saa Jumalan rakkauten näyttämään sitä ihmeellisemmältä!

Älköön kukaan luulko, että täten ihanoin pahuutta ja syntiä. Ne ahdistavat minua sopivasti edelleen ja olen ymmärtänyt, että vasta taivaassa pääsen täydellisesti eroon syntisyydestäni. Olen kuitenkin päässyt lepoon, kun olen ymmärtänyt miten kaiken kattava Jeesuksen pelastustyö on.

Lopuksi lainaus Paavalilta. Hän sanoo kirjeessään filippiiläisille luvun 2 jakeessa 3: ”...Olkaa nöyriä ja pitäkää kukin toista parempana kuin itseänne.” Mitä?! Ihan kuin Paavali tässä rohkaisisi omistamaan huonon minäkuvan. Tässäpä meille miettimistä tänä positiivisuuden aikakautena.

Päivi Clay

Uskon polku

*Jeesus, kuljet edellä,
ei ole tietä muualla,
ei valoa,
kuin Sinun askeleissasi.*

*Uskallan astua
yhden kerrallaan,
kun pysyn lähelläsi,
aivan lähellä.*

*Et jätä, et kiirehdi,
et toru kompastuvaa lasta,
odotat, annat kätesi,
ja minä taas tulen.*

*Uskallan,
kun kuljen
lähelläsi,
aivan lähellä.*

Liisamaaria

Kristus- juhlalainen

*Kiitos Pyhä Jumala,
Kristuksen veren puhdistavasta
voimasta.*

*Kiitos, että Hänen kirkkautensa
peittää
minun syntisyyteni.*

*Kiitos, että voin astua eteesi
Hänen kauttaan
armahdettuna syntisenä.*

*Kiitos, että olen Sinun lapsesi.
Kiitos rakas Kristus.*

Maarit Kenttälä

”Älä turhaan lausu Herran, sinun Jumalasi, nimeä”

”Ei saa kiroilla.” ”Todistaja ei saa valehdella oikeudessa.” Tällaisia esimerkkejä voidaan esittää merkityskentästä, johon toinen käsky keskittää ajatuksemme. Käskyn vaikutusalue on hyvin laaja. Mutta olennaista esimerkeissä on niiden yhteinen tähtäyspiste: käsky kieltää kätkemästä vääryyden ja valheen Jumalan nimen suojaan.

Käskyn piiriin kuuluvat niin sosiaalinen kuin hengellinenkin elämä. Ja tässä yhteydessä meidän on tärkeä oivaltaa, että käsky ei yksinomaan tarjoa ohjenuoraa, kuinka pyrkiä hyvään sosiaaliseen ja hengelliseen elämään. Käsky ei viime kädessä neuvo meitä. Käskyn varsinainen tehtävä on osoittaa syyllisyytemme. Toinen käsky ei jaa ihmisiä käskyn noudattajiin ja käskyn rikkojiin. Raja hyvän ja pahan välillä ei kulje meidän ja muiden välillä. Raja hyvän ja pahan välillä kulkee sydämisämme.

Käsky kohdistuu jokaiseen ajatukseen, sanaan ja tekoon. Siksi toisen käskyn äärellä meidän on aiheellista kysyä itseltämme: Ajattelenko eläväni jumalallistakin elämää? Mitä valheita ja vääryyttä kätken jumalisuuden ulkokuoren alle? Millaisten ajatusten, sanojen ja tekojen ajattelen olevan Jumalasta?

Puhuessamme Jumalasta, siis harrastessamme teologiaa, toinen käsky edellyttää opetuksemme olevan oikeaa. Käsky siis vaatii opillista puhtautta. Se kieltää liittämästä väärän opin yhteyteen väitettä, että oppi olisi Jumalan tahdon mukaista.

Tältä pohjalta ymmärrämme, että toinen käsky tuomitsee kaiken valhe-

evankeliumin ja kaikki ne pakanalliset teot, joita kristittyjen keskuudessa tehdään ja joita Pyhän Hengen työkse sanotaan. Toinen käsky kieltää eksyttämästä ihmisiä niin, että saatanallinen meno ja valhe kätetään Jumalan nimen suojaan. Toinen käsky koettelee joka hetki uskonnolliset ajatuksemme ja puheemme.

Toinen käsky voidaan kääntää myös myönteiseen muotoon: Huuda avuksesi Herran nimeä hädässäsi. Kun näemme käskyn tässä valossa, näemme sen edellyttävän meitä käyttämään oikein Jumalan nimeä.

Tältä osin käsky puhuu meille uskosta. Käsky vaatii uskoa. Ja kun me tällöin huomaamme, kuinka paljon meiltä puuttuu uskoa ja luottamusta Kristuksessa lahjoitettuun iankaikkiseen pyhyyteen, puhtautteen ja vanhurskauteen, käsky tekee kohdallamme varsinaista työtään: se ajaa meidät Kristuksen luokse, pyytämään häneltä armoa ja anteeksiantamusta, jotka hän meille myös lahjoittaa.

Markus Malk

Säännöllistä raamattuopetusta tammikuusta 2007 alkaen

Tampereella kunkin kuukauden viimeisenä torstai klo 18.30 NNKY:n salissa Puistokatu 14.

Hyvinkäällä joka kuukauden viimeisenä sunnuntaina klo 16-18 Vehkojan seurakuntakeskuksessa.

Evankeliumin Opintoyhdistys

Kolme tapaa suhtautua Jeesus-lapseen

Joulun siunaus nivoutuu yhteen Betlehemiä 2000 vuotta sitten syntyneen Jeesus-lapsen kanssa. Kun luemme Raamatusta joulukertomuksen, näemme, että Jeesukseen voidaan suhtautua ainakin kolmella tavalla.

Majatalon isäntä

Majatalon pitäjä suhtautui Jeesukseen yhdellä tavalla, kun Maria ja Joosef etsivät huonetta, jossa Jeesus voisi syntyä.

Majatalon isäntä ei ollut vihamielinen, hän ei ollut hyökkäävä, mutta majatalo oli täysi, hänen kätensä olivat täynnä työtä ja hänen mielensä oli täynnä tehtäviä.

Tällainen on miljoonien ihmisten suhtautuminen Jeesukseen nykyaikanakin. Betlehemiläisen majatalon pitäjän tavoin he eivät löydä tilaa Jeesukselle. Kaikki heidän sydämensä sijat ovat jo täynnä muita kiinnostavia asioita. He eivät ole ateisteja. He eivät ole uhmakkaita. He vain kokevat, että he selviävät hyvin ilman kristinuskoa.

Kuningas Herodes

Kuningas Herodes suhtautui Jeesukseen toisella tavalla. Hän oli väkivaltainen. Kun Herodes kuuli, että kuningas oli syntynyt, hän raivoisassa kateudessaan sanoi: ”Tuhotkaa hänet! Hän kuolokoon jo kehtoonsa!”

Tämä suhtautumistapa kasvoi ja paisui kunnes se siitä eräänä päivänä tuli vihan vimmassa toimivien huuto: ”Pois tuollainen maan päältä, ristiinnaulittakoon hänet!”

Monissa maailman kolkissa tätä huude-

taan edelleen. Maailma vastustaa Messias-ta. Jos hän pysyttelisi saamattomana ja mitättömänä Jeesuksena, hän saisi olla; hänestä ei silloin olisi mitään vaaraa.

Jos hän pysyttelisi mystikkona ja haaveilijana tai jos hän olisi lasimaalaus, jonka voisimme nostaa ikkunaan ja josta hän ei tulisi meitä häiritsemään, hän saisi olla rauhassa.

Mutta sitä, että hän on hallitsija, jonka vaikutus ulottuu ihmisten elämään, sitä miljoonat ihmiset eivät hyväksy. Sellaisena hän on heille uhka. Hän koskee heidän itsenäisyytensä juureen.

Pappi Simeon

Mutta kolmas tapa suhtautua Jeesukseen oli aivan erilainen.

Tätä kolmatta suhtautumistapaa edustaa Simeon-niminen vanha pappi temppelissä. Hän otti Jeesus-lapsen käsivarsilleen ja sanoi: ”Minun silmäni ovat nähneet sinun pelastuksesi.”

Simeon suhtautui Jeesukseen luottaen häneen. Tämä on se tapa suhtautua Jeesukseen, jota toivon sinultakin.

Oletko antanut elämäsi Jeesukselle Kristukselle? Ellet ole sitä tehnyt, pyydän sinua niin tekemään.

Apostoli Pietari oli oikeassa sanoessaan Jeesuksesta: ”Hän on se kivi, joka ei teille rakentajille kelvannut mutta josta on tullut kulmakivi. Ei kukaan muu voi pelastaa kuin hän. Mitään muuta nimeä, joka meidän pelastaisi, ei ole ihmisille annettu koko taivaankannen alla.” Apt. 4:11-12.

*Billy Graham
(Suom. POM)*

kossa, niin vieläkin pahat taipumukseni roikkuivat minussa kiinni. Oma syntisyteni alkoi paljastua minulle selvemmin kuin koskaan aikaisemmin. Ymmärsin, että jos saisın ansioni mukaan, niin minut pitäisi tuomita kadotukseen.

Jouduin pimeyteen ja epätoivoon, sillä menetin pelastusvarmuuteni. Eikö uskavana olemiseen kuulunutkin jatkuva paremmaksi muuttuminen? Miksi sitten näytti, että en voi muuttua hyväksi ja Jumalalle kelpolliseksi?

Kaiken tämän pimeyden keskellä loisti kuitenkin yhtäkkiä valo. Sain ymmärtää Jumalan armon syntistä kohtaan. Hänen valtavan rakkautensa siinä, kun Hän lähetti Poikansa Jeesuksen täyttämään lain puolestani, kärsimään rangaistuksen puolestani ja sovittamaan minut itsensä kanssa.

Perintö taivaassa Jeesuksen tähden

Ihan tällaisena huonona ja heikkona saan omistaa valtavan perinnön taivaassa Jeesuksen tähden. Vieläpä sittenkin, vaikka en pystyisikään näkemään itsessäni yhä lisääntyvää hyvyyttä.

Tässä arnessa olen nyt opetellut elämään ja hyväksymään puutteeni. Minulla on edelleen huono minäkuva enkä ymmärräkään miten voin ajatella itsestäni hyvää, kun synnintunto on paremminkin vain kasvamaan päin.

Pahuuteni tähden Jeesuksen piti kuolla ristillä. Jumala ei minua rakasta siksi, että olisin niin rakastettava vaan ihan itsensä takia.

Rakkaus on Jumalan olemus. Jumala rakasti meitä jo silloin, kun olimme vielä Hänen vihamiehiään. (Room. 5:8) Emmekä uskovinakaan helpolla taivu Jumalan käden alle. Syntinen luontomme kapinoin helposti Jumalaa vastaan, vaikka olemmekin saaneet tulla Hänen lapsikseen.

Olen helpottunut, kun minun ei tarvitse

enää uskotella itselleni olevani hyvä ja rakastettava. Eikä minun enää tarvitse ponnistella, että saavuttaisin Jumalan hyväksynnän.

Jeesus tuli sairaita varten

Pelkäänpä, että opetus hyvästä minäkuvas-ta peittää meiltä sen totuuden, että Jumala ei tullut parantamaan terveitä vaan sairaita. Hän ei tullut pelastamaan hyviä, vaan niitä huonoja, jotka ovat nähneet oman pahuutensa ja sitä kautta ymmärtäneet tarpeensa saada syntinsä anteeksi, ei ainoastaan ker-ran vaan jatkuvasti, joka päivä.

Toisaalta opetetaan, että Jumala ei voi käyttää muita kuin niitä, jotka itsessään eivät ole mitään ja toisaalta taas meidän halutaan uskottelevan itsellemme, että olemme tärkeitä. Miten sovitamme nämä asiat yhteen?

Kokemukseni mukaan Jumala lannistaa meitä monella tavalla, jotta ylpeytemme karisisi meistä. Hän ei halua, että asetumme muiden yläpuolelle ja tuomitsemme heitä. Jumala sallii meille epäonnistumisia, jotta meistä tulisi nöyriä. Kun on nähnyt oman suuren syntisyytensä ja saanut vastaanottaa Jumalan armon, niin voi sitä armoa tarjota muillekin.

Haluan päästä syvempään armontuntoon

Enää minulla ei ole tarvetta saada minäkuvaani paremmaksi. Olen tullut ymmärtämään, että huono minäkuvaani ei ollut ongelmani vaan se, että luulin velvollisuuteni olevan omin ponnistuksin tai Pyhän Hengen avulla oikein menetelmin saavuttaa sellaisen hyvyyden, että olisin Jumalalle kelpollinen.

Luulin, että Jumalan rakkaus perustuu johonkin itsessäni olevaan hyvyyteen enkä ymmärtänyt, että Jumala rakastaa pahoja, jollaisia me olemme jokainen. Haluan päästä yhä syvempään armontuntoon ja

Syntisen minäkuva

Hyväksi tulemisen sijasta armo on nyt minulle tärkeintä

Kenellekään on tuskin epäselvää se, miten tärkeää on omistaa positiivinen minäkuva. Monenlaisissa lehdissä on ollut artikkeleita, joissa asiaa on käsitelty – puhumattaakaan lukuisista aiheesta kirjoitetuista kirjoista.

Myös hengelliset julkaisut ovat valaiseet asiaa ja saaneet hyvän minäkuvan näyttämään tavoiteltavalta, jopa hengellistä hyvinvointia edistävältä seikalta.

Tavallisimmin uskovien minäkuva lähdetään parantamaan yrittämällä saada heidät vakuuttumaan omasta suuresta arvostaan sekä siitä, miten erinomaisia he nyt ovat, kun he ovat uusia luomuksia Kristuksessa. Meidän arvoamme todistellaan varsinkin sillä, että Jumala maksoi suuren hinnan pelastaakseen meidät.

Oma minäkuvani

Itselläni tuo minäkuva ei ole ollut kehuttava. Heti lapsuudessa aloin kokea itseni muita huonommaksi enkä mielelläni asetunut huomion keskipisteeksi.

Huono minäkuva toi pätemisen tarvetta. Koulutyöni tein hyvin ja uskoon tultuani halusin hengellisissä asioissakin loistaa ja saada ihailua osakseni.

Kun jossain vaiheessa törmäsin opetuksen minäkuvaan, niin ymmärsin, että itselläni oli suuri tarve päästä eroon alemmuuden tunnoista kokemaan sitä, että olen yhtä hyvä ja rakastettava kuin muutkin. Opetettiinhan niinkin, että jos en rakasta itseäni, niin en voi rakastaa muitakaan. Myös kuulin, että Jumala voi käyttää enemmän uskovaan, jolla on hyvä minäkuva.

Vaikka sain opetusta siitä miten erityi-

nen olen Jumalan silmissä ja miten suuresti Hän minua rakastaa, niin silti en sydämessäni pystynyt näihin asioihin uskomaan. Hyvä minäkuva tuntui pakenevan minua ja alemmuuden tunteet pyrkivät aina esiin.

Elämän koulussa opittua

Jumalan elämäkoulussa ollessani olen joutunut huomaamaan miten merkittävällä tavalla Jumala on minäkuvaani käsitellyt.

Ensinnäkin luulin, että Hän antaisi minulle oikein erityisen romanttisen ja huo- maavaisen aviomiehen täyttämään sitä rakkauden tyhjiötä, joka sisimpääni oli lapsuudesta saakka muodostunut. Aviomiehekseni saisin varmaan jonkun, joka parantaisi minäkuvaani kehumalla ja ylistämällä minua.

Sen sijaan sain aviomiehen, joka aluksi tuntui jopa häpeävän minua. Hän ei koskaan julkisuudessa osoittanut arvostusta minua kohtaan eikä todellakaan saanut minäkuvaani paranemaan vaan päinvastoin. Nurisin asiasta Jumalalle ja sain huomata, että Jumala ei näyttänyt pitävän pahimpana ongelmanani huonoa minäkuvaani. Ainakaan Hän ei ryhtynyt toimiin sen parantamiseksi.

Enkö tule paremmaksi?

Vähitellen jouduin tilanteisiin, joissa aloin nähdä oman sisimpäni pahuutta. Minulle alkoi selvitä miten toivottoman itsekeskeinen, rakkauteton, kärsimätön, ja kelvoton olen.

Minäkuvaani ei parantunut lainkaan, kun aloin ymmärtää, että olen ihan oikeasti turmeltunut. Vaikka olin ollut vuosia us-

Synti ja armo

”Ääretön meri armoa on Kristuksessa, en luule voivani koskaan käsittää sitä. On myös ääretön meri syntiä sydämessäni. En usko koskaan täydellisesti voivani käsittää sitä.” – Antti Achrenius

Jumala haluaa tehdä kaksi käsitettä selväksi jokaiselle uskovalle. Nämä ovat synti ja armo. Ne kuuluvat yhteen, toista ei ole ilman toista.

Synnin ja armon tunteminen vievät meidät syvälle uskon maaperälle, ne tuntiessamme tunnemme paremmin sekä itseämme että Jumalaa. Synnin tunteminen tarkoittaa oman itsensä tuntemista, armo tulee taas aina itsemme ulkopuolelta.

Jos emme kykene käsittämään oman elämämme syntisyyttä, emme koskaan kykene käsittämään Jumalan perusominaisuutta, armoa. Jos taas emme voi luottaa armon riittävyteen, tuskin uskallamme katsoa sydämemme pimeyteen. Siksi tarvitsemme molempia tasapainoiseen ja terveeseen uskoon, uskoon, joka ei perustu enää meihin itsemme vaan Jumalaan.

Synti

Oman syntisyyden näkeminen on hyvin tuskallista ja ihminen tahtoo kaikin tavoin kieltäytyä sitä kohtaamasta. Haluaisimme pitää pelastuksen perustan itessämme, niin että olisimme riittävän puhtaita ja jaloja saamaan Jumalan mielisuosion. Voimme ajatella itsestämme, että lankeamme kyllä silloin tällöin. Mutta itsensä näkeminen ”läpimätänä” vaatii jo lähes mahdottomia.

Tässä kohden joudumme painamaan itsensä Jumalan kanssa. Hän tahtoo syväl-

lä tavalla osoittaa meille tarpeemme. Hän tahtoo osoittaa meille, että olemme itsesämme kadotettuja.

Meidän tulee nähdä, että tarvitsemme enemmän kuin mitään muuta Ristin sovittusta, ilman sitä meillä ei ole mitään. Vain syntiset voivat iloita Rististä, vain likaiset juoksevat Sovittajan luo saamaan armahduksen!

Koska jokaiselle ihmiselle on luonteenomaista uskoa omiin mahdollisuuksiin ja päätöksiin, Jumala alkaa siis painia kanssamme. Hän alkaa osoittaa meille syntisyyttämme. Tämä prosessi alkaa tavallisesti vasta myöhemmässä vaiheessa kristityn elämää, koska Jumala tietää, ettemme pystyisi sitä heti ”vastasyntyneinä” kestä- mään.

Tässä on kristityn murroskausi. Tästä murroskaudesta täytyy sanoa kaksi tärkeää, vastakohtaista asiaa.

Ensinnäkin siinä kristitty itse tuntee menettävänsä kaiken. Kaikki aiempi ”hengellisyys” saattaa romahtaa, hyvä elämä alkaa karista ja tilalle tulee vain oma kykenemättömyys tehdä Jumalan tahtoa. Lisäksi Jumalan läsnäolo tuntuu kadonneen ja kristitty kokee olevansa heikkoutensa tähden hylätty.

Toiseksi täytyy mainita, että tässä murroskaudessa kristityn usko mullistuu; siihen asti usko on ollut lähinnä uskoa itseän, tämän jälkeen se on uskoa Jumalaan.

Paavali kuvaa tätä kristityn sisäistä prosessia, ”taistelua” Roomalaiskirjeen luvussa 7. Hän antaa siinä sanat monen meidän kokemuksille: ”...sitä hyvää mitä minä tahdon, minä en tee, vaan sitä pahaa,

mitä en tahdo, minä teen.” Hän jatkaa: ”Minä viheliäinen ihminen, kuka pelastaa minut tästä kuoleman ruumiista?”

On tärkeää ymmärtää, ettei Paavali kirjoita tässä uskosta osattomien kokeuksista vaan uskossa olevien. Paavali käyttää tässä luvussa lukemattomia kertoja ilmausta ”minä”. Se kuvaa meidän omaa elämää, meitä itseämme.

Jumala osoittaa meille lukemattomien epäonnistumisten ja kaiken hengellisen kykenemättömyytemme kautta, että meidän luontainen elämämme on synnin ja heikkouden alainen eikä voi muuksi muuttua. Tarvitsemme todellista Elämää itsemme ulkopuolelta.

Armo

”On syntinen ihminen ja on Kristus. Jumala sitten yrittää sovittaa näitä kahta yhteen” – Wilhelmi Malmivaara

Kun Jumala on saanut osoittaa meille syntisyyttämme, olemme tulleet täysin riippuvaisiksi Hänestä.

Ymmärrämme ettei ole olemassa mitään hengellistä elämää ilman Häntä. Kuolemme synteihimme ilman Hänen armollista tahtoaan. Tässä vaiheessa (kun olemme kuolleet omille mahdollisuuksille) Jumala alkaa paljastaa meille hengellisen elämän suurimpia totuuksia. Nämä totuudet paljastuvat vain heikoille ja epäonnistuneille, vahvat ja menestyvät jäävät niitä ilman.

Mitä Jumala alkaa meille paljastaa? Hänen sormensa osoittaa kohti Kristusta! Hän yksin on Jumalan valtava salaisuus. Hänessä itsessään on kaikki vastaukset ja kaikki aarteet. Kristus on personoitu armo! Hänen lähellään saa syntinen kokea hyväksyntää ja vapautta.

Oman syntisyyden kanssa kamppaileva kristitty alkaa ymmärtää (Jumalan armosta!), että Kristus yksin on hänen vanhurskautensa. Tämä käsittämätön totuus pal-

jastuu ja tulee elämää suuremmaksi aarteeksi sille, joka ei enää löydä itsestään vanhurskautta (syyttömyyttä, kelpaavuutta Jumalalle).

Jumala vanhurskauttaa jumalattoman, puhtaasti armosta, Jeesuksen sovituskouluun tähden. Tässä on armon ydin.

Kristitty on joka päivä puettu Kristuksen valkoiseen viittaan ja tämän tosiasian tulee rauhoittaa syyttävä omatuntomme. Kristuksen vanhurskauden ymmärtäminen omakohtaisesti taitaa olla kristillisyyden vaikein asia ja sen oppiminen varmaan jatkuu läpi elämän.

Armon ymmärtäminen (Kristuksen ymmärtäminen) on elintärkeää meidän kristillisen elämänlaadun vuoksi. Armo kasvattaa meitä (Tiit. 2:12). Vain oman syntisyytensä näkemisen kautta Jumalan armon käsittänyt kristitty voi kasvaa Jumalan tahtomalla tavalla. Tällöin uskova tietää, ettei hän itse voi itsestään puristaa hengellistä elämää vaan odottaa levollisena Jumalan toimivan hänessä.

Mitä Jumala sitten tekee? Hän on istutanut meihin Kristuksen elämän ja nyt Hän muovaa sitä meissä esiin. Armon täyttämä kristitty ei ponnistele itse vaan luottaa Hänessä asuvaan Jumalan Poikaan!

Tärkeää on tulla tietämään se, että meidän elämämme ei koskaan muutu paremmaksi. Pyhinkin Jumalan lapsi ei ole itsessään mitään parempaa kuin suurin syntinen (1. Tim. 1:15). Siksi saamme kaikissa tilanteissamme ja kokemuksissamme katsoa Ristiin ja tietää, että Jeesus riittää meille kaikkeen. Hän on sekä meidän vanhurskautemme että Elämämme!

Jaakko Pirttiaho

Seuraava numero

ilmestyy, jHs. helmikuussa.

”Herralle sairastaminen”

Jos keskivertosuomalaiselle esittäisi kysymyksen, mitä on ”Herralle sairastaminen”, ilmeisesti jäisi vastausta vaille.

Suomalaisen kristillisyyteen aikoinaan voimakkaasti vaikuttanut Paavo Ruotsalainen antoi seuraavan neuvon neuvottomalle kristitylle:

”Vaan tämän tähden ei ole teillä yhtään syytä langeta epäuskoon ja orjalliseen pelkoon, vaan aseta Vapahtajan kaikinäkevyys terveellä ymmärryksellä silmäis eteen, ja langee Hänen käsiinsä kaiken heikkoutes kanssa.

Jos et taija rukoilla, niin ikävöi, jos ett taija ikävöijä, niin sairasta Herralle, vaikka et mitään vastausta tuntisi moneen aikaan.”

Ristinkoulussa pettuleipäteologiaa

Olavi Tarvainen toteaa, että ”Ukko-Paavon” pettuleipäteologiassa Herran odottamiseen ja ikävöimiseen liittyy myös hänen toisen tulemisensa odotus ja lepoon pääsemisen kaipuu.

Kun toivo on Kristuksessa, matka ei voi päättyä huonosti. Kun joudutaan kokemaan Jumalan etäisyyttä, nälkä ja jano Kristuksen puoleen kasvaa. Ei Jumala Raamatun Jobiakaan lähtenyt heti lohduttelemaan. Pietari jäi itkemään ja Tuomas murehtimaan epäilyksissängsä usean päivän ajaksi.

Jumala sallii omilleen ristinkoulussa aikoja, jolloin ”ei tuta mitään isoomista, janoomista, vetämistä, ikävöimistä eikä pakenemista Kristuksen tykö”. Silloin ei auta muuta kuin ”sairastaa Herralle”.

Jos tanskalaisen Kierkegaardin esiintuoma ”sairastaminen” oli tyhjää ja elotonta, Paavo Ruotsalaisen kivun ytimessä on kuitenkin hiljainen toivo, johon sittenkin kätkeytyy lämpöä, elämää ja taistelua. Jälkimmäisen ”sairastaminen” ei ole heittäytymistä tyhjyyden ja toivottomuuden päälle vaan Isän käsiin, joka sitten ajallaan auttaa.

Ehkä joittenkin kohdalla ”sielun paranneminen” tapahtuu vasta perillä kirkkautessa, jossa vajaa on lakannut ja täydellisyys tullut.

”Sairastetaan” Herralle, kun sen aika on. Hän tietää milloin Jumalan lapsi saa sitten jälleen hiljaa, semmoisenaan, luottaa levollisesti Jeesukseen.

”Niin huonoa ei, jonka hylkäisi hän, kun syytä ja syntiä karttuu.

Hän kyneleet kuivaa ja suo elämän, hän kuolleenkin paareihin tarttuu. Jeesus vaivaiset syntiset korjaa.

Se autuas on, joka Jeesuksen luo saa armon ja voimia juosta.

Kun risti on raskas ja murhetta tuo, niin toivottomuudenkin suosta Jeesus vaivaiset syntiset korjaa.

On Jeesuksen rakkaus ihmeellinen: Ei hukkaan hän syntistä heitä. Hän etsii ja löytää ja taivaallisen suo rauhan hän seurata meitä. Jeesus vaivaiset syntiset korjaa.”

(Siionin virret: 67: 4-6).

Sakari Pöyhönen

Uusimmat äänitteet:

Kristus-juhla 2006 "Risti vain, risti vain" (Vesala)

- ECD-1811 Krista Lehtinen, Riina Saastamoinen, Jouko Nieminen: Lain alta armon alle. Paavo Lievonon: Uhattu risti. Kristus-juhla 2006 1/5
ECD-1812 Per-Olof Malk: Evankeliumi ja elämä. Matti Pyykkönen: Ristin luona kiusatulla turvapaikka on. Kristus-juhla 2006 2/5.
ECD-1813 Ceta Lehtniemi: Yksi ainoa Tie vai monta tietä? Paavo Suihkonen: Pietari ja me Jeesuksen hoidossa. Kristus-juhla 2006 3/5.
ECD-1814 Olavi Peltola: Yhteinen kristillinen perintömme. Per-Olof Malk: Heikoudessa täydellistyvä voima. Kristus-juhla 2006 4/5.
ECD-1815 Olavi Peltola: Saarna 13.8.2006. Paavo Suihkonen: Usko ja epäily. Kristus-juhla 2006. 5/5.

Päivitetty luettelo internetissä: www.evank.org

Äänitteiden tuotanto: Petri Malk, Evankeliumin Opintoyhdistys/ Suomen Evankeliumikoulu

CD-levyt ovat poltettuja CDR-levyjä, jotka eivät ehkä soi kaikkein vanhimmissa CD-soittimissa.

Kaikkien äänitteiden **hinta** on 5 euroa/ kpl. Äänitteet toimitetaan kirjeenä tai pakettina. Toimituskuluina peritään Postin vahvistama postimaksu, joka on tällä hetkellä 1.40 euroa/ 3 levyä. Toimitusaika on yleensä enintään muutaman Viikon (toimimme vapaaehtoisvoimin).

Valmistamme myös **ilmaisjakeluun** tarkoitettuja CD-levyjä. Tilausten vähimmäismäärä on 5 kpl samaa levyä. Ilmaisjakeluun tarkoitettujen levyjen hinta on 2,50 e/kpl. Toimituskulut kuten yllä. Ilmaisjakeluun tarkoitettuja levyjä ei saa myydä.

Tilaukset puh. (019) 41 42 43 tai sähköpostitse evank@evank.org tai postitse os. Evankeliumin Opintoyhdistys ry, PL 13, 05831 Hyvinkää.

Irrotettava liite

CD-luettelo

Luentoja Raamatun eri kirjoista ja aiheista CD-levyillä

Evankeliumin Opintoyhdistys
Suomen Evankeliumikoulu

Luentoja Raamatun eri kirjoista ja aiheista CD-levyillä

Olavi Peltola: Roomalaiskirje 8

- ECD-1281 Olavi Peltola: Room. 8:1-8. Uusi elämä. Kellonkartano 21.8.04
ECD-1282 Olavi Peltola: Room. 8:19-30. Tuleva kirkkaus. Kellonkartano 21.8.04
ECD-1283 Olavi Peltola: Room. 8:31-39. Kaikkivoittava Jumalan rakkaus. Kellonkartano 22.8.04

Per-Olof Malk: Galatalaiskirje

- ECD-1111 Per-Olof Malk: Galatalaiskirje 1/4
ECD-1112 Per-Olof Malk: Galatalaiskirje 2/4
ECD-1113 Per-Olof Malk: Galatalaiskirje 3/4
ECD-1114 Per-Olof Malk: Galatalaiskirje 4/4

Per-Olof Malk: Efesolaiskirje (syksy 2004)

- ECD-1421 Per-Olof Malk: Efesolaiskirje 1/5 Jumalan pelastussuunnitelman ylistys
ECD-1422 Per-Olof Malk: Efesolaiskirje 2/5 Jumalan voima
ECD-1423 Per-Olof Malk: Efesolaiskirje 3/5 Uskokin on Jumalan teko
ECD-1424 Per-Olof Malk: Efesolaiskirje 4/5 Kristus on tehnyt kaikki yhdeksi
ECD-1425 Per-Olof Malk: Efesolaiskirje 5/5 Kristillinen elämä

Per-Olof Malk: Filippiäiskirje (kevät 2005)

- ECD-1411 Per-Olof Malk: Filippiäiskirje 1/3
ECD-1412 Per-Olof Malk: Filippiäiskirje 2/3
ECD-1413 Per-Olof Malk: Filippiäiskirje 3/3

Per-Olof Malk: Kolossalaiskirje (syksy 2005)

- ECD-1414 Per-Olof Malk: Kolossalaiskirje 1/4
ECD-1415 Per-Olof Malk: Kolossalaiskirje 2/4
ECD-1416 Per-Olof Malk: Kolossalaiskirje 3/4
ECD-1417 Per-Olof Malk: Kolossalaiskirje 4/4

Olavi Peltola: 1. Tessalonikalaiskirje

- ECD-1300 Olavi Peltola: 1. Tess. 1/4
ECD-1301 Olavi Peltola: 1. Tess. 2/4
ECD-1302 Olavi Peltola: 1. Tess. 3/4
ECD-1303 Olavi Peltola: 1. Tess. 4/4

Per-Olof Malk: Tessalonikalaiskirjeet (kevät 2006)

- ECD-1426 Per-Olof Malk: Tessalonikalaiskirjeet 1/3
ECD-1427 Per-Olof Malk: Tessalonikalaiskirjeet 2/3
ECD-1428 Per-Olof Malk: Tessalonikalaiskirjeet 3/3

Muita aiheita

- ECD-1351 Olavi Peltola: Valvomisen sunnuntai. 16.11.2003. Sis. Saarna ja raamattutunti.
ECD-1352 Olavi Peltola: Luterilainen spiritualiteetti. Seminaarialustus 11.1.2004.
ECD-1362 Olavi Peltola: Silmienne edessä ristiinnaulittuna. 27.3.2005 Lempäälä
ECD-1363 Per-Olof Malk: Jumalan salaisuuden tunteminen. 27.3.2004 Lempäälä
ECD-1364 Olavi Peltola: Vanhurskauden vaikutus ja lepo. 27.3.2004 Lempäälä

- ECD-1501 Per-Olof Malk: Takaisin Golgatalle
ECD-1502 Per-Olof Malk: Tulkaa minun luokseni
ECD-1503 Per-Olof Malk: 4. rukoussunnuntain saarna
ECD-1701 Per-Olof Malk: Ristin koulun sielunhoidollinen sanoma
ECD-1702 Per-Olof Malk: Kuinka kannan huoliani?

Kristus-juhla 2005 (Jyväskylä)

- ECD-1801 Veikko Wright, Lauri Hallikainen, Per-Olof Malk: Kristus-juhla 2005 1/4
ECD-1802 Hermod Hogganvik (Norja), Per-Olof Malk: Kristus-juhla 2005 2/4
ECD-1803 Paavo Lievonen, Paavo Suihkonen, Hermod Hogganvik (Norja): Kristus-juhla 2005 3/4
ECD-1804 Mauri Tervonen, Matti Pyykkönen, Juhani Aitomaa: Kristus-juhla 2005 4/4

Kutsukokous 2006 (Hyvinkää)

- ECD-1805 Matti Pyykkönen: Ylistys- ja palvontabuumin ydin ja harha, Paavo Suihkonen: Armoherätys. 12.2.2006 Hyvinkää
ECD-1806 Olavi Peltola: Kristus kaikki kaikessa, Per-Olof Malk: Armoherätys. 12.2.2006 Hyvinkää

Äänekoski 2004

- ECD-1807 Kun Ihmisen Poika tulee. Mauri Hämäläinen, Matti Pyykkönen, Paavo Lievonen. Äänekoski 2004. 1/2
ECD-1808 Kun Ihmisen Poika tulee. Paavo Suihkonen, Per-Olof Malk, Mauri Hämäläinen. Äänekoski 2004 2/2